

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Compagnie internationale pour la vente à distance (CIVAD) SA

Kostjad: Receveur des douanes de Roubaix, Directeur régional des douanes et droits indirects de Lille, Administration des douanes

Ese

Eelotsusetaotlus — Tribunal d'instance de Roubaix — Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, lk 1, ELT eriväljaanne 02/04, lk 307) artikli 236 lõike 2 (teise ja kolmanda lõigu) tõlgendamine — Nõukogu 28. novembri 1997. aasta määruse (EÜ) nr 2398/97, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Indiast, Egiptusest ja Pakistani pärit voodipesu impordilt (EÜT L 332, lk 1), mis hiljem tunnistati kehtetuks, alusel tasutud dumpinguvastaste tollimaksude tagasimaksmise taotlus — Vääramatust jõust tulenev õigusvastasus — Tollimaksude tagasimaksmise kohustuse tekkimise hetk

Resolutsioon

1. Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 2700/2000), artikli 236 lõike 2 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et määruse õigusvastasus ei kujuta endast selle sätte mõttes vääramatu jõu juhtumit, mis võimaldaks pikendada kolmeaastast tähtaega, mille jooksul võib importija taotleda selle määruse alusel tasutud imporditollimaksu tagasimaksmist.
2. Määruse (EMÜ) nr 2913/92 (muudetud määrusega (EÜ) nr 2700/2000) artikli 236 lõike 2 kolmandat lõiku tuleb tõlgendada nii, et see ei võimalda liikmesriigi tollil dumpinguvastast tollimaksu, mis on sisse nõutud liidu määruse alusel, omal algatusel tagasi maksta vaidluste lahendamise organi tuvastuse põhjal, et nimetatud määrus ei ole kooskõlas 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduslepingu VI artikli rakendamise lepinguga, mis sisaldub 15. aprillil 1994 Marrakešis alla kirjutatud Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) asutamislepingu lisas 1A ja mis on heaks kiidetud nõukogu 22. detsembri 1994. aasta otsusega 94/800/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse nimel sõlmitavaid tema pädevusse kuuluvaid küsimusi puudutavaid kokkuleppeid, mis saavutati mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voorus (1986–1994).

(¹) ELT C 30, 29.1.2011.

Euroopa Kohtu (teine koda) 14. juuni 2012. aasta otsus (eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État — Prantsusmaa) — Association nationale d'assistance aux frontières pour les étrangers (ANAFE) versus Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration

(Kohtuasi C-606/10) (¹)

(Määrus (EÜ) nr 562/2006 — Isikute üle piiri liikumist reguleerivad ühenduse eeskirjad (Schengeni piirieskirjad) — Artikkel 13 — Kolmandate riikide kodanikud, kellel on ajutine elamisloa — Siseriiklikud õigusnormid, mis keelavad mitmekordse viisa puudumisel kolmandate riikide kodanike naasmise selle liikmesriigi territooriumile, kes on ajutise elamisloa väljastanud — Mitmekordse viisa mõiste — Varasem haldustava, mis lubas naasta ilma mitmekordse viisata — Üleminekumeetmete vajadus — Puudumine)

(2012/C 227/04)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Association nationale d'assistance aux frontières pour les étrangers (ANAFE)

Kostja: Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration

Ese

Eelotsusetaotlus — Conseil d'État — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 562/2006, millega kehtestatakse isikute üle piiri liikumist reguleerivad ühenduse eeskirjad (Schengeni piirieskirjad) (ELT L 105, lk 1), artikli 5 lõike 4 punkti a ja artikli 13 tõlgendamine — Siseriiklikud õigusnormid, mis keelavad ajutist elamisloa omavate kolmanda riigi kodanike naasmise selle liikmesriigi territooriumile, kes on neile selle loa väljastanud, kui neil ei ole konsulaarasutuse väljastatud mitmekordset viisat — Mitmekordse viisa mõiste — Niisuguste riigi territooriumilt lahkunud kodanike suhtes üleminekumeetmete lubamine — Õiguskindluse ja õiguspärase ootuse põhimõtted

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 562/2006, millega kehtestatakse isikute üle piiri liikumist reguleerivad ühenduse eeskirjad (Schengeni piirieskirjad) (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. jaanuari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 81/2009), artiklis 13 ette nähtud

norme kolmandate riikide kodanike sisenemiskeelu kohta saab kohaldada ka kolmandate riikide kodanike suhtes, kellele kehtib viisanõue ja kes soovivad Schengeni ala välispiiride kaudu naasta neile ajutise elamisloa väljastanud liikmesriiki teiste liikmesriikide territooriumile sisenemata.

2. Määruse nr 562/2006 (muudetud määrusega nr 81/2009) artikli 5 lõike 4 punkti a tuleb tõlgendada nii, et liikmesriik, kes väljastab kolmanda riigi kodanikule mitmekordse viisa nime- tatud sätte tähenduses, ei saa piirata Schengeni alale sisenemist ainult selle liikmesriigi territooriumil asuvate sisenemiskohtadega.
3. Õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtted ei kohusta kehtestama üleminekumeetmeid kolmandate riikide kodanikele, kes on liikmesriigi territooriumilt lahkunud nii, et neil oli ainult kuni elamisloa esmataotluse või varjupaigataotluse läbivaatamiseni väljastatud ajutine elamisloa, ja kes soovivad naasta sellele terri- tooriumile pärast määruse nr 562/2006 (muudetud määrusega nr 81/2009) jõustumist.

(¹) ELT C 72, 5.3.2011.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 12. juuni 2012. aasta otsus (Bundesfinanzhofi — Saksamaa eelotsusetaotlused) — Waldemar Hudzinski versus Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse (C-611/10), Jaroslaw Wawrzyniak versus Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse (C-612/10)

(Liidetud kohtuasjad C-611/10 ja C-612/10) (¹)

(Võõrtöötajate sotsiaalkindlustus — Määrus (EMÜ) nr 1408/71 — Artikli 14 punkti 1 alapunkt a ja artikli 14a punkti 1 alapunkt a — ETL artiklid 45 ja 48 — Ajutine töötamine teises liikmesriigis kui see, kus tegevus üldjuhul toimub — Perekülvitised — Kohaldatav õigus — Selle liik- mesriigi võimalus maksta lapsetoetusi, kus ajutist tööd tehakse, kuid kes ei ole pädev liikmesriik — Hüvitise maks- mist välistava siseriikliku kumuleerumisvastase õigusnormi kohaldamine juhul, kui teises riigis saadakse sarnast hüvitist)

(2012/C 227/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebuste esitajad: Waldemar Hudzinski (C-611/10), Jaroslaw Wawrzyniak (C-612/10)

Vastustajad: Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse (C-611/10), Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familien- kasse (C-612/10)

Ese

Eelotsusetaotlus — Bundesfinanzhof — Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustuskee- mide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes (EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35) artikli 14a lõike 1 punkti a tõlgendamine — Kohaldatavate õigusnormide kindlaksmääramine — Võõrtöötaja õigus saada töökoha liikmesriigis perekülvitist oma päritoluliik- mesriigis elavate laste eest — Päritoluliikmesriigis füüsilisest isikust ettevõtjana töötava ja neli kuud teises liikmesriigis palga- tööd teinud isiku olukord

Resolutsioon

1. Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustuskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliik- mete suhtes (nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97 muudetud ja ajakohastatud redaktsioonis, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. aprilli 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 647/2005), artikli 14 punkti 1 alapunkti a ja artikli 14a punkti 1 alapunkti a tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, kui liikmesriik, kes nimetatud sätete kohaselt ei ole määratletud kui pädev riik, maksab tema territooriumil ajutist tööd tegevale võõrtöötajale oma siseriikliku õiguse kohaselt lapsetoetusi niisugustel asjaoludel nagu põhikoh- tuasjas, sealhulgas juhul, kui on tuvastatud, et esiteks ei ole asja- omane töötaja sattunud õiguse vabalt liikuda kasutamise tõttu ebasoodsamasse õiguslikku olukorda, kuna tal on säilinud õigus saada pädevas liikmesriigis sama liiki perekülvitisi, ja et teiseks ei ole selle töötaja ega lapse, kelle eest toetust taotletakse, alaline elukoht selle liikmesriigi territooriumil, kus ajutist tööd tehakse.
2. Töötajate vaba liikumist käsitlevaid EL toimimise lepingu sätteid tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, kui niisuguses olukorras, nagu on käsitletuse all põhikohtuasjas, kohaldatakse sellist siseriikliku õiguse normi nagu tulumaksuseaduse (Einkom- mensteuergesetz) §-ist 65 tulenev, juhul kui see toob kaasa mitte hüvitisel summa vähendamise teises riigis saadava sarnase hüvitise summa võrra, vaid selle hüvitise maksmise välistamise.

(¹) ELT C 103, 2.4.2011.